

Medgivande för Riksbanken att ingå ett avtal om lån till Internationella valutafonden (IMF)

Sammanfattning

Riksbanken föreslår i denna framställning att riksdagen medger att Riksbanken ingår ett avtal om kredit till Internationella valutafonden (IMF) med ett belopp om [500] miljoner särskilda dragningsrätter (SDR). Detta motsvarar cirka 5,8 miljarder kronor.

Bakgrunden till förslaget är att riksbankschefen Stefan Ingves, i egenskap av svensk guvernör i IMF, har mottagit ett brev från IMF:s chef Christine Lagarde där hon efterfrågar lånemedel till IMF:s Poverty Reduction and Growth Trust (PRGT) vars utlåning riktar sig till 69 låginkomstländer. Sverige har tidigare bidragit med subventionsmedel (gåvomedel) till PRGT men aldrig med lånemedel. I dagsläget har IMF lånemedel som förväntas räcka till utgången av 2016 men sedan behövs det ytterligare tillskott för att bemöta den förväntade efterfrågan från potentiella låntagarländer under PRGT.

Av 7 kap. 4 § fjärde stycket lagen (1988:1385) om Sveriges riksbank (riksbankslagen) framgår att Riksbanken, efter medgivande av riksdagen, får delta i en finansiering som är inom ramen för IMF:s verksamhet. Det nu aktuella finansieringsarrangemanget bedöms vara inom ramen för IMF:s verksamhet. Riksbanken får därför anses ha lagliga möjligheter att medverka i den av IMF föreslagna finansieringslösningen.

Enligt Riksbankens bedömning är det i detta fall lämpligt att banken deltar i den finansiering som IMF föreslagit och behöver ingå ett avtal om lån till IMF med ett belopp om [500] miljoner SDR (cirka 5,8 miljarder kronor) för dess fond som riktar sig till låginkomstländer, PRGT. För detta behövs riksdagens medgivande.

Innehållsförteckning

Sammanfattning.....	1
Innehållsförteckning	2
Förslag till riksdagsbeslut.....	3
Medgivande för Riksbanken att ge kredit till Internationella valutafonden	4
1 Bakgrund och redogörelse för ärendet.....	4
2 Överväganden och förslag	5

Förslag till riksdagsbeslut

Riksbanken föreslår att riksdagen medger att Riksbanken ingår ett avtal om kredit till den Internationella valutafonden (IMF) för dess fond som riktar sig till låginkomstländer, PRGT, med ett belopp om [500] miljoner särskilda dragningsrätter (cirka 5,8 miljarder kronor).

Stockholm den xx 2016

På direktionens vägnar

STEFAN INGVES

/Kerstin Haglund

Stefan Ingves (ordförande), Kerstin af Jochnick, Martin Flodén, Per Jansson, Henry Ohlsson och Cecilia Skingsley har deltagit i beslutet.

Föredragande har varit Åsa Ekelund.

Medgivande för Riksbankens att ingå ett avtal om kredit till den Internationella valutafonden (IMF)

Riksbankens förslag

Riksbanken föreslår att riksdagen medger att Riksbanken ingår ett avtal om kredit till den Internationella valutafonden (IMF) för dess fond som riktar sig till låginkomstländer, PRGT, med ett belopp om [500] miljoner särskilda dragningsrätter (cirka 5,8 miljarder kronor).

1 Bakgrund och redogörelse för ärendet

Riksbankschefen Stefan Ingves, i egenskap av svensk guvernör i IMF, har mottagit ett brev från IMF:s chef Christine Lagarde där hon efterfrågar låne-medel till IMF:s fond Poverty Reduction and Growth Trust (PRGT). PRGT är IMF:s utlåningsfönster för 69 länder som klassificeras som låginkomstländer och får lån till subventionerad ränta. Finansieringen av PRGT är uppdelad i två komponenter – lånemedel och subventionsmedel. Lånemedel tillhandahålls av finansiellt starka medlemsländer som erhåller någon variant av SDR-räntan för lånen. När IMF lånar ut dessa pengar till låginkomstländer är räntan noll eller mycket låg. Det är där subventionsdelen av PRGT-finansieringen kommer in, för att finansiera skillnaden mellan SDR-räntan som bidragande länder erhåller och den låga ränta som låginkomstländerna betalar. Tanken är att dessa subventionsmedel framöver ska vara självfinansierande genom avkastningen på de subventionsmedel som IMF fått in tidigare. Det gör att den finansiering som kommer att behöva tillföras framöver är lånemedel.

Sverige är en stor givare av subventionsmedel till PRGT men har aldrig bidragit med lånemedel till PRGT. Lånemedlen från den senaste rundan av PRGT-lån håller nu på att ta slut. Drygt 3 miljarder SDR återstår vilket IMF beräknar kommer att räcka till utgången av 2016 eller något längre. IMF beräknar att ett tillskott på 11 miljarder SDR skulle täcka behovet till ca 2025 och söker nu nya låneavtal som ska löpa till slutet av 2024. Den maximala återbetalningstiden i PRGT är 10 år vilket innebär att medlen kommer vara tillbaka hos långivarländerna senast 2034.

Kreditrisken för ett PRGT-lån bedöms som relativt låg. PRGT-lånen har en bra betalningshistorik med endast ett fall av längre dröjsmål under de drygt 25 år som PRGT funnits. Om en betalningsinställelse från ett låntagarland till IMF skulle ske så finns det ett reservkonto på IMF som syftar till att täcka

eventuella kreditförluster. Medlen på reservkonton uppgår till 3,85 miljarder SDR vilket motsvarar 62 procent av utestående PRGT-lån.

2 Överväganden och förslag

Enligt 7 kap. 4 § fjärde stycket lagen (1988:1385) om Sveriges riksbank (riksbankslagen) får Riksbanken efter medgivande av riksdagen också på annat sätt än som anges i andra och tredje styckena delta i finansiering inom ramen för IMF:s verksamhet. Medgivande behövs dock inte om finansieringen har ett valutapolitiskt syfte eller om det finns särskilda skäl. Den av IMF föreslagna finansieringslösningen har inget valutapolitiskt syfte men enligt Riksbankens bedömning ligger den inom ramen för IMF:s verksamhet.

Eftersom Riksbanken enligt riksbankslagen får delta i en finansiering som är inom ramen för IMF:s verksamhet får Riksbanken anses ha lagliga möjligheter att medverka i den av IMF föreslagna finansieringslösningen vad gäller PRGT. Riksbanken måste dock först ha riksdagens medgivande.

Det som talar för ett svenskt deltagande är att Sverige och den nordisk-baltiska valkretsen historiskt varit mycket positiva till IMF:s arbete med låginkomstländer, bland annat då IMF fyller en funktion i det multilaterala utvecklingssamarbetet som ingen annan organisation gör. Sverige har historiskt bidragit generöst till subventionsdelen av PRGT men eftersom denna förväntas vara självfinansierande framöver är det låneresurser som nu behövs. Riksbanken bidrar med låneresurser till IMF:s vanliga utlåningsfönster och borde göra det även för det fönster som rör låginkomstländer, vilket också är en del av IMF:s verksamhet. Många av de finansiellt starka medlemsländerna i IMF bidrar med låneresurser till PRGT, till exempel Danmark, Belgien, Frankrike, Holland, Japan, Kanada, Kina, Norge och Schweiz. Detta talar för att även Sverige nu bör delta. Vidare är den riskreserv som är kopplad till PRGT-utlåningen väl tilltagen och utgör en bra säkerhet för lånen. Under de senaste 25 åren har endast ett fall av utdragna dröjsmål förekommit. Ser man till storleken på andra länders bidrag och jämför dessa med Sveriges medlemsandel i IMF (kallas ”kvot”) så ter sig ett låneavtal om [500] miljoner SDR rimligt.

Riksbanken föreslår därför i denna framställning att riksdagen med stöd av 7 kap. 4 § fjärde stycket riksbankslagen medger att Riksbanken ingår ett avtal om kredit till IMF med ett belopp om [500] miljoner SDR för dess fond som riktar sig till låginkomstländer, PRGT.